

kunne stifte Laan eller paa anden Maade skaffe sig stor Gæld og derefter ønske sig overtaget af Staten. Derfor har man ikke for Fremtiden, som man kan gøre i Øjeblikket, da man har noget Overblik over, hvordan Selskabernes Stilling er, kunnet sige, at Erstatningssummen ikke maa sættes til et mindre Beløb end den Gæld, Selskabet har den 1. Februar 1922. Man har derved imødekomet de smaa Selskabers Krav, idet de er blevet frit stillet, og der er paa den Maade skabt Tilfredshed hos dem.

Derefter har Underudvalget ført Forhandling med de to store Selskaber og Abonnentforeningerne for disse Selskaber. Jeg vil minde om, at et af Abonnentforeningernes Hovedkrav — og deres store Hovedkrav kan jeg kalde det — var det, at de ønskede Maksimaltakster fastsat inden eller samtidig med, at Koncessionen gaves til det store Selskab; og man mente, at Tiderne nu var saaledes, at man straks kunde faa nogen Nedgang i disse Takster. Under de Forhandlinger, som er ført mellem Underudvalget paa den ene Side og Selskaberne og Abonnenterne paa den anden Side, er der opnaaet Overenskomst om Taksterne. Den findes trykt som Bilag 1 til Betænkningen; den er tiltraadt af Ministeren. Der vil derefter blive fastsat Maksimaltakster gældende fra den 1. Januar 1922, samtidig med at der gives Koncession, og Grundtaksten gaar straks 15 Kr. ned om Aaret pr. Abonnent; endvidere sker der for de løse Samtalers Vedkommende en Nedsættelse med 10 pCt. Det giver en samlet Nedgang i Selskabets Indtægt af ca. 1,4 Mill. Kr. om Aaret; det er altsaa en ret betydelig Indrømmelse, Selskabet der har gjort.

Endvidere er der senere ved Forhandling mellem Abonnenterne og Selskabet opnaaet, at Abonnenterne kan faa 600 Samtaler indenfor en Afstand af 10 km for 7 Kr. 50 Ø. om Aaret, naar Centralen har under 50 Abonnenter, og for 15 Kr., naar Centralen har over 50. Der er endvidere opnaaet noget, som er i høj Grad til Gunst for de tyndt befolkede Egne, og det er det, at der skal være mindst 10 Centraler indenfor de 10 km, og hvis det ikke er Tilfældet, bliver de 10 km forøget, saa der alligevel bliver 10 Centraler. Det er en stor Imødekommenhed fra Selskabets Side overfor de tyndt befolkede Egne. Endvidere er der under de omtalte Takstforhandlinger, som det ogsaa fremgaar af Bilag 1, opnaaet, at saafremt der paa Selskabernes Driftsregnskaber fremkommer et Overskud, efter

at de i Henhold til Regnskabsreglementet at Statstilsynet godkendte Udgifter til Henlæggelser, Afskrivninger, Udbytte til Aktionærer m. v. er afholdt, vil dette Restoverskud være at fordele mellem Abonnenterne i Forhold til de af dem i det Kvartal, i hvilket Bonusudbetalingen sker, til Telefonselskabet betalte Afgifter. Der er med andre Ord opnaaet, at Abonnenterne ingen Sinde kommer til at betale mere, end hvad der nødvendigt skal til for at drive Telefonen; viser det sig, at Budgettet er anlagt saaledes, at der bliver Overskud, skal dette tilbagebetales i Form af Bonus. Jeg mener, at dette er en meget god Bestemmelse, det er en Bestemmelse, jeg har lagt overordentlig megen Vægt paa, og jeg mener, at den burde tages til Mønster ogsaa i andre Tilfælde. Efter at disse Indrømmelser er opnaaet, kan Abonnentforeningen sikkert være tilfreds.

Man har som bekendt ogsaa fremsat nogle Ønsker om, hvordan Koncessionsforholdene skulde være i Fremtiden. Man har saaledes fremsat Ønske om, at Koncessionstiden skulde nedsættes fra 10 til 20 Aar. Men efter at man havde drøftet dette Spørgsmaal, vilde man dog fra Abonnenternes Side ikke fastholde dette Krav, men overlod til Folketingets Udvalg nærmere at overveje, om det vilde være tilraadeligt at gaa ind derpaa. Man har imidlertid fra Udvalgets Flertals Side ikke fundet det tilraadeligt at gaa til en Koncessionstid paa mindre end 20 Aar. Den i Koncessionsudkastet fastsatte Frist af 20 Aar er fastsat ud fra det Synspunkt, at der maa gives Selskabet fornøden Tid til at se sine Forbedringer og Nyanlæg i fuld Virksomhed, idet Selskabets Interesse for med forholdsvis store Bekostninger at foretage Forbedringer og Nyanlæg vil blive væsentlig svækket, naar Statens Overtagelse kan ventes allerede efter et kort Aaremaal, og vi er jo alle interesseret i en god Telefondrift. Endvidere maa jeg tilføje, at den Afskrivning, som maa foretages i Koncessionstiden, er baseret paa de 20 Aar; hvis vi gaar til et kortere Aaremaal, maa der naturnødvendigt finde en større Afskrivning Sted, og det bliver altsaa ogsaa dyrere for Abonnenterne. Jeg tror derfor, det ogsaa vil være i Abonnenternes Interesse, at vi bliver staaende ved de 20 Aar; vi vil i høj Grad tjene deres Interesser, hvis vi i Øjeblikket skaber dem saa billig en Telefon som overhovedet muligt.

Ved første Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg mig noget skeptisk overfor den automatiske Forlængelse af